

РЕШЕНИЕ

№ 242

гр. София, 12.01.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав,** в публично заседание на 15.12.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5472** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Ищцата М. М. Ч. от [населено място] [улица], ап.16 е предявила обективно съединени иски с пр. осн.чл.1, ал.1 от ЗОДОВ против Национален осигурителен институт.

Ищцата твърди в исковата молба по делото и допълнителни уточнителни молби, че е осигурено лице по смисъла на пар.1 ал. 1 т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО, самоосигуряващо се лице и редовно, в законния срок внасяла дължимите се осигурителни вноски.

За периода от 22.01.2013 год. до 27.03.2013 год. поради временна нетрудоспособност депозирала в ТП на НОИ С. –град 13 бр. болнични листове. Попълнила и декларация, че към деня на настъпване на отпуска, била осигурена за съответния риск. Било ѝ изплатено обезщетение, а на 17.05.2013г. НОИ Столично управление „Социално осигуряване“ ѝ издало удостоверение, според което за времето от 01.2.2013г. до 30.04.2013г. същата била получила парично обезщетение общо 656,14 лева.

Независимо от горното, ѝ било изпратено разпореждане №66-40~610#1/ 30.7.2014г., издадено от за ръководителя на контрола по разходите на ДОО към ТП на НОИ [населено място]. С това разпореждане, издадено на основание чл.114 ал.1 и ал.3 от КСО, се правила констатация, че недобросъвестно получила за периода от 22.1.2013г. до 27.3.2014г., парично обезщетение за временна нетрудоспособност 3103.58лв., като в разпореждането се сочело, че тя дължи и лихва 275.31 лв. или общо сумата от 3378.89лв.

Ищцата поддържа, че за да избегне принудителното изпълнение, внесла сумата 3378.89лв. с вносна бележка от 26.08.2014г. по сметката на „С.“. На банката платила комисионна в размер на 327,79 лв./уточнение в о.з. на 15.12.2015г./ и едновременно с това обжалвала издаденото разпореждане. За изготвянето на жалбата платила адвокатски хонорар в размер на 200 лева.

С Решение №664/1 от 17.10.2014г. директорът на ТП на НОИ С. град приел, че жалбата ѝ срещу разпореждането е основателна и го отменил. Сумата 3378.89 лв. ѝ била възстановена чак на 27.11.2014г., но не ѝ била върната внесената комисионна такса на С. в размер на 327,79 лв., както е не била възстановена сумата от 200.00лв.-адвокатски хонорар.

Също така ищцата сочи в исковата молба, че има онкологично заболяване. Претърпяла две ракови операции, предстояла ѝ трета операция на две хернии. Била си направила задължителните изследвания за операцията със стойност 197.00 лв. и ехографско изследване 30.00 лв.или общо за 227.00лв. Не могла да ги използва, тъй като били срочни, а не можела да се оперира своевременно, защото похарчила всичките си пари във връзка с издаденото разпореждане. За операцията следвало да разполага със средства за консумативи, платно за влагане в тялото ѝ-1060 лева, болнична такса - 40 лева, стерилни и водоустойчиви лепенки за 30 дни-420 лева, витамини и диетична храна.

Моли съдът да осъди ответника да ѝ заплати претърпените имуществени вреди изразяващи в заплатените суми : 327,79 лв. комисионна такса на банката за банков превод на главницата и лихвите по разпореждането /молба – уточнение от 26.11.2015г./, 200лв. адвокатски хонорар и 227 лева за изследване и ехография.

Допълнително изтъква, че претърпяла и неимуществени вреди. Това било така, защото за периода от 26.08.2014г., когато превела сумата на НОИ до 27.11.2014г., когато сумата ѝ била възстановена обратно, ищцата не могла своевременно да се оперира. Здравословното положение поради заболяването ѝ се влошило и била приета по спешност на 04.12.2014г. в болница /молба – уточнение по делото от 26.11.2015г./. Били ѝ направени нови изследвания/справка епикриза на хирургично отделение ИЗ №23724 на УМБАЛ „С. МЕД“. Получаването на разпореждането било и огромен стрес за нея. Тя се борила за живота си, била пред мъчителна дилема дали да постъпи в болницата или да уреди финансовите проблеми, които щели да ѝ донесат усложнения и затруднения. Изпитвала и досега голямото огорчение,че с тежкото си заболяване била изправна, а държавните органи били безотговорни. Също така ищцата се чувствала обидена, унижена, имала състояние на тревожност. В молба-уточнение от 20.07.2015г. изтъква и, че неимуществените вреди продължавали и до този момент, най- вече с издаване на ново Разпореждане №О-21-999-52-00345903 от 13.02.2015г. Ищцата подала и срещу това разпореждане жалба, с което ѝ се отказвало изплащане на болнични листове за направена операция от херния в болница „С.“. Без изрично да бъде отменено, след подаване на жалба против разпореждането от 13.02.2015г. на ищцата започнали да изплащат дължащите ѝ се обезщетения т.с. твърди, че незаконосъобразните действия мълчаливо били отменени от погорестоящия административен орган. За последното обстоятелство прилага разпореждането от 13.02-2015г. и удостоверение от 19.05.2015г., с което доказва изплащане на болнични за временна нетрудоспособност.

За претърпените от нея неимуществени вреди-болки и страдания в резултат на незаконосъобразния административен акт, претендира обезщетение в размер на 12

000лв.

В молба от 20.07.2015г. уточнява периода на претендираните от нея неимуществени вреди, а именно от 30.07.2014г.- датата на издаване на цитираното разпореждане до 20.07.2015г., а не до датата на подаване на исковата молба - 04.06.2015г.

Моли да ѝ се присъди и законната лихва по обективно предявените искове от дата 30.07.2014г. до окончателно изплащане на сумите, както и сторените по делото разноси.

Ответникът по делото - Национален осигурителен институт е подал писмен отговор на дата 18.11.2015г. Твърди, че ищцата не доказва по никакъв начин, че НОИ ѝ е нанесъл вреда в следствие на отменени като незаконосъобразни индивидуални административни актове, действия или бездействия. Визираното от г-жа Ч. разпореждане не било отменено по съдебен ред с влязло в сила решение. До допълнително наведените твърдения в молба – уточнение от 20.07.2015г. не изразява становище. Изтъква, че за направените разходи, които се претендират като обезщетение за причинени ѝ имуществени вреди ищцата не представляла писмени документи, същата не доказвала претърпените от нея неимуществени вреди с медицински документи, а само чрез разпит на свидетели. Ответникът поддържа и, че с исковата молба ищцата не е приложила медицинско удостоверение, амбулаторен картон или друг вид медицински документ, от които да е видно, че твърдините от нея неимуществени вреди като преживян психически тормоз, тревоги и притеснения са пряка и непосредствена връзка от взаимоотношенията между нея и ТП на НОИ -С. — град. Според разпоредбите на Наредбата за медицинската експертиза причинна връзка между едно заболяване и обстоятелства, които са довели до него, можело да се установява единствено и само от органи на медицинската експертиза. В приложеното към исковата молба експертно решение на ТЕЛК се говорило за заболяване, различно от психическо напрежение, причинено в следствие на действия на НОИ. Предвид гореизложеното счита, че не са налице две от предпоставките за подаване на подобен иск, а именно 1. не е налице индивидуален административен акт, издаден от ТП на НОИ - С. - град, който да е отменен по надлежния ред (от съда с влязло в сила решение) и 2. не е налице предпоставката за претърпени неимуществени вреди, а именно причинната връзка между твърдените вреди и изпитаните стрес, тревоги и притеснение от страна на г-жа Ч..

Представителят на Софийска градска прокуратура намира, че исковите претенции са основателни и следва да се уважат.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в своята съвкупност и доводите на страните по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Установява се от доказателствата по делото, че ищцата за периода от 22.01.2013 год. до 27.03.2013 год. поради временна нетрудоспособност подала в ТП на НОИ С. –град 13 бр. болнични листове /лист 14 от делото/. Не се спори от ответника, че същата е декларирала, че към деня на настъпване на отпуска, била осигурена за съответния риск. Съответно ѝ било изплатено обезщетение, а на 17.05.2013г. НОИ Столично управление „Социално осигуряване“ ѝ издало удостоверение /лист 12 от делото/, според което за времето от 01.2.2013г. до 30.04.2013г. същата била получила парично обезщетение общо 656,14 лева. С последното удостоверение ищцата цели да докаже, че с конклюдентни действия, било отменено и разпореждането от 13.02.2015г. /лист

31 от делото/, по отношение на който незаконосъобразен административен акт, същата е внесла допълнителни уточнения с молбата си от 20.07.2015г.

Срещу ищцата първоначално е било издадено Разпореждане №66-40-610#1/ 30.7.2014г. от ръководителя на контрола по разходите на ДОО към ТП на НОИ [населено място]. От същото се установява, че ищцата недобросъвестно получила за периода от 22.1.2013г. до 27.3.2014г., парично обезщетение за временна нетрудоспособност в размер на 3103.58лв., като в разпореждането се сочело, че тя дължи и и лихва 275.31 лв. –от датата на неправомерно получените парични обезщетения до 30.07.2014г. или общо сумата от 3378.89лв.

Ищцата поддържа и, че за да избегне принудителното изпълнение, внесла сумата 3378.89лв. с вносна бележка от 26.8.2014г. на С.. С исковата молба представя платежно нареждане от дата 26.08.2014г., което плащане не се оспори от ответника по делото. Същата представи и извлечение от личната си сметка, в която е притежавала сумата от 3420,78лв. и движението и от 24.11.2014г.- 01.12.2014г.

С Решение на директора на ТП на НОИ С. – град №РО-664 от 17.10.2014г. е отменено Разпореждане №66-40-610#1/ 30.7.2014г. от ръководителя на контрола по разходите на ДОО към ТП на НОИ [населено място] за възстановяване на 3103,58лв.-главница и 275,31лв. лихва. Решението е получено от ищцата на 21.10.2014г., за което е представено доказателство на лист 53 от делото.

Видно е от договор за правна защита и съдействие сер.№ А №0779347 от 14.08.2014г., че ищцата е заплатила в брой на адв.Ц. Ф. сумата от 200лв. за изготвяне на административна жалба против разпореждане на органите по разходване средства НСИ /лист 59 и 60 от делото/. Доказателство, че адв. Ф. е изготвила жалбата против Разпореждане №66-40-61-1 от 30.07.2014г., НОИ представя чрез ТП на НОИ С. – град, което представлява жалба вх.№ 66-40-610-2 от 27.08.2014г., подписана от адв.Ф. и от М. Ч..

Видно от фактура № 0.....0968 от 11.02.2013г. ищцата е заплатила на Д. сума за медицински услуги в размер на 197лв., като прилага по делото и фискален бон от същата дата, както и по-късно фискален бон за сумата от 30лв. на дата 24.01.2014г. за извършени медицински услуги.

Представя и допълнително разпореждане от 13.02.2015г. № О-21-999-52-00345903, с което е отказано на ищцата заплащане на парично обезщетение по подаден от нея болничен лист. За периода от 01.11.2014г. до 30.04.2015г. на ищцата е заплатено от бюджета на НОИ парично обезщетение в посочените в удостоверението размери или общо сумата от 366,71лв. С Разпореждане от 16.03.2015г. на лист 46 от делото ръководителят на изплащането на обезщетения и помощи при НОИ, е отменил изрично разпореждане от 13.02.2015г. № О-21-999-52-00345903, с което е отказано по-рано на ищцата заплащане на парично обезщетение по подаден от нея болничен лист.

Видно от представените платежни документи по делото, на ищцата не е възстановена внесената комисионна такса на „С.“ в размер на 327,79 лв., както е не била възстановена сумата от 200.00лв.- адвокатски хонорар.

С допълнителна молба от 09.12.2015г. ищцата е представила писмени доказателства. С нея М. Ч. е депозирала в хода на делото Разпореждане от 21.11.2014г. –/лист 102 от делото/. Установява се от същото, че директорът на Дирекция „К.“ при ТП на НОИ С. –град, е разпоредил да се възстановят на ищцата М. М. Ч. сумата от 3103,58лв. главница и лихва от 275,31лв., които тя по-рано е заплатила на ТП на НОИ С. – град

/вносна бележка от 26.08.2014г. на лист 16 от делото/.

Видно е от платежен документ на лист 169 от делото, че в полза на [фирма] на дата 26.08.2014г. е заплатена и сумата от 327,79лв. като основание е посочен платежен документ S. от дата 26.08.2014г. и документ № 00055685 от 26.08.2014г. На този платежен документ е посочено още, че това е вид такса, представляваща плащане по вътрешен касов бюджет. Според платежното нареждане на лист 168 от делото в графа „банков служител” фигурира подпис и цифрите 55685, от което съдът заключава, че плащането наречено плащане по вътрешен касов бюджет, всъщност представлява такса заплатена на „СИ Б.“ от М. М. Ч. при превода от нейната сметка в „СИ Б.“ по сметката на ТП на НОИ С. - град .

Във връзка с твърденията на ищцата, че същата страдала от различни заболявания, за които не можела да се лекува и оперира своевременно, съдът прие представени писмени доказателства с молба от 09.12.2015г. и по-рано с подадената от нея до съда искова молба.

Видно е от издадената на М. М. Ч. на 24.10.2011г. и на 07.10.2011г. епикриза от „Клиника по чернодробно - панкреатична хирургия и трансплантология“ при В. академия, че същата има онкологично заболяване, което се потвърждава от последваща Епикриза от 28.09.2012г. и от 19.11.2012г. издадени от В. академия.

Според епикриза издадена от хирургично отделение на УМБАЛ „С.” ищцата е постъпила там на 04.12.2014г. и е изписана на 13.12.2014г. В това отделение ищцата е претърпяла хирургична операция по клинична пътека- 160 оперативни процедури на тънки и дебели черва, вкл. и при заболявания на мезентериума и ретроперитонеума. От тази епикриза се установява и, че по-рано ищцата е била оперирана от карцином на дебелото черво.

Видно от приетото като доказателство по делото Експертно решение №0405 от 23.02.2012г. на С. Е. на ищцата М. Ч. е определена степен на увреждане -95% без чужда помощ, като е посочена и диагноза –злокачествено новообразувание на дебелото черво.

За ищцата е взето и решение за комплексна терапия №856 от 26.11.2013г. на Болница [фирма], Онкологичен комитет. На лицето е било проведено лечение –хирургично и чрез химиотерапия. Установено е, че тя има и вторично злокачествено заболяване. Лицето е било подложено на диспансерно наблюдение, видно от лист за диспансерно наблюдение №010233 от 13.11.2012г. Според него ищцата е била прегледана от специалист като е предписано последващо изследване след хирургично отстраняване на злокачествено новообразувание.

Относно извършените в [фирма] медицински услуги ищцата представя фактура № 200000022884 от 19.11.2013г. за заплатена от нея сума от 160лв., както и фискален бон от същата дата и за същата сума, съответно фактура № 200000065567 от 13.12.2014 г. заплатени от ищцата на УМБАЛ [фирма] сума в размер на 21,60лв. за мед. услуги и битови условия, както и фискален бон от дата 13.12.2014г. Последното плащане за болничен престой е било направено от ищцата, за времето, през което е била в УМБАЛ „С.“ от 04.12.2014г. до 13.12.2014г., видно от Епикриза на лист 127 от делото. По сметката на [фирма] [населено място] ищцата е заплатила на 13.12.2014г. сумата от 1060лв. с ДДС относно ХО АТ херния.

В хода на делото за доказване на претърпените от ищцата вреди, съдът е събрал гласни доказателства и е разпитал водените от ищцата свидетели в о.з. на 15.12.2015г. От разпита на свидетелката О. М. Ч. – С., която заяви, че е сестра на ищцата, съдът

намира за установено, че тя е била преди да се пенсионира дентален лекар. Сестра ѝ била оперирана през 2011 г. от рак на дебелото черво с анус претер. През 2012 г. се наложило да ѝ се направи втора операция за прибиране съответно на червото и изчистване от метастази, при което нейният лекуващ лекар ѝ казал, че са изчистили метастазите, но е видял и херния, която се налагало да се оперира. Свидетелката често се срещала със сестра си и заявява, че след операцията периодът за ищцата бил труден и трябвало да се ходи на превръзки на химиотерапия. Ищцата била зачислена в онкологията през 2011 г. Същата провеждала терапии през 2011 г. -2012 г., успоредно с това периодически ѝ правили изследвания.

Свидетелката е заявила, че от сестра си знае, че последната имала трудности с получаването на болнични от НОИ. Ищцата била много притеснена, разтревожена. През 2014 г. – 2015 г. според свидетелката нейната сестра отново имала трудности с болничните от НОИ. Знае, че когато се изпращали болнични от „С.“ те били отхвърлени от НОИ. През ноември 2014 г. ищцата се оперирала от херния. Свидетелката заявява, че тя забавила тази операция във връзка с неуредици от страна на НОИ, които отхвърлили нейни болнични. Според свидетелката сестра ѝ трябвало да връща на НОИ 3000 лв. Знае, че сестра ѝ върнала тази сума на НОИ, затова тя си отложила операцията. Тя се състояла по-късно. Знае, че непрекъснато отхвърляли болнични на сестра ѝ, независимо, че тя редовно си заплащала осигуровките. Според свидетелката сестра ѝ не можела да си направи определени медицински изследвания, защото трябвало да възстанови тези пари. По – конкретно ищцата на успяла да се направи и ехография на бял дроб. Свидетелката изтъква, че едната ѝ херния притискала белия дроб. Имало смущения в сърдечната област и дъщерята на свидетелката придружавала ищцата до „С.“. В тази болница ѝ били направени изследвания във връзка с плануваната операция на херния. Там и направили и гастроскопия и ехография. Свидетелката знае, че ищцата заплащала за тези изследвания суми пари, но не знае точният им размер. След операцията от херния, свидетелката лично плащала в регистратурата на болницата. Свидетелката изтъква и, че ищцата не направила навреме операцията, защото нямала пари. Свидетелката знае от дъщеря си, че е закъсняла с операцията, като лекаря е казал, „да закъсня, но веднага трябва да се направи операцията“. Според свидетелката сега ищцата на се чувства уверена. Тя е пенсионер с 95 % инвалидност и не можела сама да посреща нуждите, както и да се лекува вкл. до юли 2015г. Свидетелката сочи, че ищцата ла тормозена от НОИ, защото служители непрекъснато ѝ се обаждали.

От разпита на свидетеля П. Б. С., който е зет на ищцата, съдът приема за установено, че през 2014г. ищцата се подготвяла за предстояща операция, съпътствана с предварителни изследвания. Ищцата поискала от него с 500 лв. за упойка. Свидетелят ѝ дал тази сума, защото тя нямала доходи. През 2014 г. я оперирали от херния, като причина били предходните операции. Свидетелят сочи, че ищцата заплатила изследването, тъй като то не се покривало от здравната каса. Знае, че от НОИ и поискали сумата от 3000 лв., която ищцата превела по банков път. Свидетелят изтъква, че сумата, която ищцата заплатила, била заделена за операция от херния. Ищцата нямала средства. Хернията на ищцата се влошила, като ищцата била под стрес.

От правна страна, съдът приема следното:

Разпоредбата на чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди предвижда, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Отговорността на държавата по ЗОДОВ, е специална деликтна отговорност спрямо общата деликтна отговорност, уредена в чл.45 и сл. от ЗЗД. Тази отговорност произтича от общото задължение на държавата/общините да спазват правата и законните интереси на гражданите, респ. на юридическите лица, за разлика от деликтната отговорност по ЗЗД, произтичаща от общото задължение да не се вреди виновно и противоправно другиму. Отговорността по ЗОДОВ има обективен характер – възниква при наличие на изрично предвидените в специалния закон предпоставки и не е обусловена от наличието на вина /виновно поведение/ от страна на конкретното длъжностно лице, причинило с поведението си вредата – чл.4 от ЗОДОВ, докато деликтната отговорност по чл.45 и сл. от ЗЗД е виновна отговорност – обусловена е от виновно поведение на причинителя на вредата, вкл. в хипотезата на обезпечителната отговорност по чл.49 от ЗЗД.

Ищцата М. М. Ч. претендира обезщетение за причинени ѝ имуществени и неимуществени вреди в резултат на отменен по административен ред административен акт- Разпореждане 066-40-610-1 от 30.07.2014г. в частта по претендираните имуществени и неимуществени вреди и от последващо Разпореждане №О-21-999-52-00345903 от 13.02.2015г. на ръководителя на изплащане на обезщетения и помощите в частта по предявения иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, като обосновава отговорността на ответника с текстовете на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ във вр. с чл.203 от АПК.

Според чл.1, ал. 1 ред. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г. от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

В случая процесното Разпореждане №66-40-610#1/ 30.7.2014г. издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО към ТП на НОИ [населено място] за възстановяване от страна на ищцата на сумата от 3103,58лв.-главница и 275,31лв. лихва, е отменено с С Решение на директора на ТП на НОИ С. – град №РО-664 от 17.10.2014г. е отменил. Решението е получено от ищцата на 21.10.2014г., за което е представено доказателство на лист 53 от делото. Същото подлежи на обжалване по реда на чл.118 от КСО в 14 дневен срок от съобщението до М. Ч.. Срокът, от който най-рано влиза в сила това решение за ищцата, като акт от който за нея се пораждат позитивни права, е 05.11.2014г. и от тази дата ищцата може да претендира лихва за забава, респ. това е датата, от която органите на НОИ са могли да ѝ възстановят сумата, доколкото няма доказателства, че решението е обжалвано от ответника по настоящото дело.

Също така съдът намира за установено, че с Разпореждане от 16.03.2015г. на лист 46 от делото ръководителят на изплащането на обезщетения и помощи

при НОИ, е отменил изрично разпореждане от 13.02.2015г. № О-21-999-52-00345903, с което е отказано по-рано на ищцата заплащане на парично обезщетение по подаден от нея болничен лист. Налице е следователно положителната процесуална предпоставка, която обуславя допустимостта на предявените искиви претенции за присъждане на обезщетение за претърпени от ищцата имуществени и неимуществени вреди-отменен по съответния ред незаконосъобразен административен акт. В случая се установи, че процесните разпореждания са отменени по реда на административния контрол, арг. от чл.97, ал.1 от АПК, за първото разпореждане, респ. за второто от органа, който е издал по-рано незаконосъобразното разпореждане от 13.02.2015г. Разпореждането от 16.03.2015г. съдът намира, че има характер на оттегляне на по - рано издаденото такова от 13.02.2015г.

Ищцата претендира обезщетение за претърпени в резултат на отменения административен акт - разпореждане от 30.07.2014г. имуществени вреди, представляващи претърпени загуби съизмерими със сумите, които ищцата е заплатила за адвокатско възнаграждение за обжалване на процесното разпореждане от 30.07.2014г., за заплатена такса „комисионна“ при превода на изискваните от нея суми по сметката на НОИ, въз основа на това разпореждане и суми заплатени за медицински прегледи на ищцата.

Относно сумата от 197 лв. за медицински изследвания и 30лв. за ехографско изследване, съдът намира, че има представена фактура само за сумата от 197лв.- № 0...968 от 11.02.2013г., но няма представени доказателства за заплатена сума в размер на 30лв. за ехограф. Техният размер и основанието, на което са били платени в болничното заведение от ищцата не се доказва и от показанията на свидетелите О. Ч. и П. С., съответно сестра и зет на ищцата, т.с., че е налице причинно - следствена връзка между този разход сторен от ищцата и отмененото като незаконосъобразно разпореждане от 30.07.2014г.

Освен това сумата от 197лв., е заплатена преди повече от година преди издаване на Разпореждането от 30.07.2014г., следователно направените разходи не са в причинно - следствена връзка с издадения и по-късно отменен като незаконосъобразен административен акт.

Във връзка с разпределената ѝ от съда доказателствена тежест ищцата е представила по делото доказателства за заплатена от нея по сметката на [фирма] сума в размер на от 327,79лв. В документа съдът установи, че като основание е посочен платежен документ S. от дата 26.08.2014г. и документ № 00055685 от 26.08.2014г. На този платежен документ е посочено още, че това е вид такса, представляваща плащане по вътрешен касов бюджет. Според платежното нареждане на лист 168 от делото в графа „банков служител“ фигурира подпис и цифрите 55685, от което съдът заключава, че плащането наречено плащане по вътрешен касов бюджет, всъщност представлява такса заплатена на „СИ Б.“ от М. М. Ч. при превода от нейната сметка в СИ Б. по сметката на ТП на НОИ С. - град . Това доказателство не беше оспорено от ответната страна в хода на делото и съдът го кредитира. Налице е причинно-следствена връзка между това плащане, тъй като същото е било направено по повод внасяне от страна на ищцата на сумата определена с разпореждането от 30.07.2014г. по сметката на НОИ. Или с

други думи съдът счита, че ако не съществуваше това незаконосъобразно разпореждане, което е задължавало ищцата да заплати сумата от 3378,89лв., то тя нямаше да направи и разходи за превода ѝ в размер на 327,79лв. Налице е и пряка, и непосредствена връзка между акта, действието или бездействието и причинената вреда - чл. 4 от ЗОДОВ. Основателна се явява и претенцията на ищцата за заплащане на сумата от 200лв. адв. възнаграждение, което по –рано ищцата е направила, като е заплатила тази сума на адв.Ф.. Последната е била ангажирана от ищцата М. Ч. /представени и обсъдени по-горе договор за правна защита и съдействие и изготвена административна жалба подписана от адв.Ф. против Разпореждането от 30.07.2014г./. Плащането на сумата е станало в брой, което е посочено в депозирания по делото договор за правна защита и съдействие от 14.08.2014г., т.с. в срока на обжалване на разпореждането по реда на чл.117 от КСО пред директора на ТП на НОИ С. – град.

Имуществената вреда, представляваща изплатено възнаграждение за компетентна помощ, изразяваща се в изготвяне на жалба срещу разпореждането, следствие на което този акт е отменен, е пряка и непосредствена последица от неправомерно издаденото разпореждане. Тази вреда не би настъпила, ако издателят на акта бе процедирал законосъобразно.

Относно претендираните от ищцата неимуществени вреди по двете отменени като незаконосъобразни разпореждания от 30.07.2014г. и от 13.02.2015г. в размер на 12 000лв., съдът намира следното:

Вредите са основен елемент за отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, подлежат на доказване наред с останалите елементи, които я обуславят. Липсата на доказателства за тях води до неоснователност на исковата претенция. Върховният административен съд безпротиворечиво приема, че недоказаността на елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ води до неоснователност на иска, а не до неговата недопустимост.

По силата на чл. 52 ЗЗД, обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, като обезщетение се дължи за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането и поясненията дадени в Постановление № 4 от 1961г. на Пленума на ВС.

Ищцата твърди, че е претърпяла неимуществени вреди в размер на 12 000 лв. за преживения стрес при получаване на разпорежданията от 30.07.2014г. и 13.02.2015г., претърпяла е болки и страдания поради невъзможност за извършване на „третата операция“ поради липсата на средства, което довело до приемането ѝ по спешност на 24.12.2014г. в ЕМБАЛ „С. Мед“ и влошаване на здравословното ѝ състояние.

Съдът установи, че представената медицинска епикриза за проведено болнично лечение през 2011г. във В. академия касае оперативно лечение на онкологично заболяване на дебелото черво съгласно отразеното относно поставената диагноза. Следващата епикриза издадена от същото лечебно заведение е за проведено повторно оперативно лечение през 2012 г. на същото /рецидивирало/ онкологично заболяване. Епикризата издадена от УМБАЛ „С. мед“ за болнично лечение за времето от 04.12.2014г. до

13.12.2014г. касае друго заболяване „вентрална херния“, като диагнозата „карцином на дебелото черво“ е отразена срещу данни за „минали заболявания“. Поради това съдът приема, че ищцата не обоснова вкл. и чрез показанията на свидетелите О. Ч. и П. С. твърдението, че тази операция е „трета“, т.е. свързана е с предходните две, както и, че се явява последица от незаконосъобразните разпореждания на органите на НОИ. Ищцата не представи доказателства и, че операцията, направена на 05.12.2014г. е следвало да бъде направена по-рано поради спешност на здравословното състояние. Видно от същата епикриза се установява, че операцията е направена на 05.12.2014г., била е планирана и няма данни за необходимост от спешна лекарска намеса. Не са представени доказателства от ищцата за доказване на твърдението, че на 24.12.2014г. е била приета по спешност. Свидетелските показания на О. Ч. – С.-сестра на ищцата свидетелстват не за лично възприети факти, които тя изтъква пред съда, а тя знае за лекарската намеса и за третата операция на сестра си от нейната дъщеря. Свидетелката С. в този смисъл няма преки впечатления за влошаване на състоянието на ищцата в резултат от издаденото разпореждане от 30.07.2014г. и с показанията ѝ съдът приема за недоказана причинно – следствената връзка между това разпореждане и претърпените от ищцата неимуществени вреди в условията на влошаване на здравословното ѝ състояние. Не сочат на различен извод от този и показанията на свидетеля С., от който М. Ч. през 2014г. поискала сума пари за операция от херния.

Свидетелските показания и на двамата разпитани по делото свидетели обаче са безпротиворечиви и съдът ги кредитира, в частите, в които същите заявят пред съда, че на ищцата са били отхвърляни болнични и това е продължило не само през 2014г. , но и през 2015г. Свидетелката О. М. под страх от наказателна отговорност, е заявила в о.с.з. на 15.12.2015г., че нейната сестра /М. Ч./ била тормозена от НОИ, като служители от НОИ непрекъснато се обаждали на сестра ѝ и искали да им възстанови суми. НОИ отхвърляли нейни болнични. Свидетелят С. също е заявил, че ищцата живеела сама и разчитала на сумата, която неправомерно ѝ била поискана от НОИ. В резултата на неправомерно поисканите от ищцата Ч. суми, тя била под стрес и поради факта, че нямала пари за да заплати операцията от херния.

По делото се приложи разпореждане за отказ № 021-999-52-00345903/13.02.2015г., което касае само болничен лист № 1376262, серия е-2015г. цитиран в разпореждането. Видно от мотивите на разпореждането отново се касае за осигурителния статус на самоосигуряващото се лице към дата на настъпване на неработоспособността. Болничния лист е за времето от 13.01.2015г. до 12.02.2015 г., издаден като продължение за срок от 30 дни. Разпореждане № О-21-999-52-00345903/13.02.2015г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите не е спорно, че е обжалвано от М. Ч. с жалба вх.№94М4-6294-1/09.03.2015 г. Разпореждането за отказ е отменено на основание чл.40, ал.3 от КСО поради представяне на нови доказателства, установяващи правото на парично обезщетение. В случая това е подаването на коректни данни от НАП за внесени в пълен размер осигурителни вноски зам. 12. 2014 г. В този смисъл не се доказва твърдението за продължаващ във

времето тормоз чрез постановяване на откази по болничните листове на ищцата, издавани през 2015 г.

При тази констатация съдът като цени събраните по делото писмени и гласни доказателства, поотделно и в своята съвкупност, приема, че с оглед здравословното и материално състояние на ищцата и поведението на служители на НОИ и на такива по изплащане на обезщетения и помощи към НОИ, ТП С. – град на ищцата по справедливост следва да се присъди обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в страдания, стрес, притеснение в резултат на отмененото разпореждане от 30.07.2014г. в размер на **3000лв.** за периода от датата, от която е влязло в сила решението на директора на ТП на НОИ С. – град – 05.11.2014г., до датата на подаване на исковата молба. На обезщетение подлежат действително настъпилите вреди, които са в пряка причинна връзка с отменения незаконосъобразен акт и са пряка и непосредствена последица от него. Така и Решение №5229 от 21.04.2009г. постановено по адм. дело № 14048/2008г. по описа на Върховен административен съд, Първо отд. За да възприеме този размер съдът отчита, че ищцата не доказва, че здравословното ѝ състояние се е влошило след заплащане на неправомерно поисканите от нея парични суми. Наистина по делото се представиха от ищцата Ч. множество медицински документи и епикризи, но те не обосновават пряката причинно-следствена връзка между заболяванията ѝ, сторените операции, причинените ѝ в този смисъл неимуществени вреди и поведението на органите на НОИ.

По претенцията за начисляване на лихва върху претендираните за изплащане обезщетения за имуществени и неимуществени вреди от датата на постановяване на отменения акт - 30.07.2014г., съдът намира, че тя е неоснователна. Лихва за забава може да бъде искана само за период след неговата отмяна, което е станало с влизане в сила на Решение № РО-664/17.10.2014 г. на Директора на ТП на НОИ - С.-град на 05.11.2014г.

По разноските:

На основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ ответникът следва да заплати дължимите съдебни разноски, съразмерно с уважената част от исковите претенции, тъй като ищецът е бил освободен от тяхното заплащане. В случая ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 10лв., до размера на която е освободен от заплащане ищеца.

Ответникът дължи и заплащане на разноски съразмерно на уважената част от исковите претенции. Същите възлизат на 110,63лв. за заплатено адв.възнаграждение за един адвокат по делото до окончателното издължаване на сумата, съразмерно на уважените обективно съединените искове с пр. осн.чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ [населено място] да заплати на М. М. Ч. от [населено място] [улица], ап.16 по иск с пр. осн.чл.1, ал.1 от ЗОДОВ сумата от **327,79лв.** - обезщетение за претърпени от ищцата

имуществени вреди представляващи заплатено комисионно на [фирма] във връзка с извършен превод на сумата от 3378,89лв. на 26.08.2014г., както и за сумата от **200лв.** - обезщетение за причинени на М. Ч. имуществени вреди, която е заплатена за адв.възнаграждение по договор за правна защита и съдействие сер.А № 0779347 на САК на дата 14.08.2014г., ведно със законната лихва за забава от дата **05.11.2014г.** до окончателното и плащане., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от **197 лв.**, претендирана като обезщетение за имуществени вреди по фактура № 0.....968 от 11.02.2013г. издадена от „Д. за С. Г. АД“ - амбулаторни прегледи, както и **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от 30лв. по фискален бон издаден на 24.01.2014г. от „Д. за С. Г. АД“-медицински услуги.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ [населено място] да заплати на М. М. Ч. от [населено място] [улица], ап.16 по иск с пр. осн.чл.1, ал.1 от ЗОДОВ сумата от **3000лв.** представляваща обезщетение за причинени на ищцата неимуществени вреди-болки и страдания от отменен като незаконосъобразен с Решение № РО-664/17.10.2014 г. на Директора на ТП на НОИ - С.-град административен акт - Разпореждане №66-40-610#1/30.7.2014г., издадено от за ръководителя на контрола по разходите на ДОО към ТП на НОИ [населено място], ведно със законната лихва за забава от дата **05.11.2014г.** до окончателното ѝ издължаване, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата над тази сума до предявения размер от **12 000лв.** и по отношение на последващо Разпореждане №О-21-999-52-00345903 от 13.02.2015г. на ръководителя на изплащане на обезщетения и помощите при ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ [населено място] да заплати на М. М. Ч. от [населено място] [улица], ап.16, сумата от **110,63лв.** представляваща разноски съразмерно уважената част от исковите претенции.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: